

Wyrok Sądu z dnia 31 stycznia 2013 r. — K2 Sports Europe przeciwko OHIM — Karhu Sport Iberica (SPORT)

(Sprawa T-54/12) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego SPORT — Wcześniejsze słowne, krajowy i międzynarodowy, znaki towarowe K2 SPORTS — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 79/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: K2 Sports Europe GmbH (Penzberg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Güell Serra)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: A. Folliard-Monguiral i I. Harrington, pełnomocnicy)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Karhu Sport Iberica, SL (Kordoba, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 listopada 2011 r. (sprawa R 986/2010-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy K2 Sports Europe GmbH a Karhu Sport Iberica, SL.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) K2 Sports Europe GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 14.4.2012.

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2012 r. — Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej przeciwko Europejskiej Agencji Chemikaliów

(Sprawa T-560/12)

(2013/C 79/33)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej sp. z o.o. (Brzesko, Polska) (przedstawiciel: T. Dobrzyński, radca prawny)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

- o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów z dnia 15 października 2012 r. numer SME(2012) 3538 nakładającej na stronę skarżącą opłatę administracyjną w wysokości 20 700 EUR;
- z ostrożności procesowej o stwierdzenie nieważności decyzji Zarządu ECHA z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie klasyfikacji usług, za które pobierane będą opłaty — MB/D/29/2010;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy: niezgodność z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 340/2008 i z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz naruszenie zasady przyznania.
 - Zaskarżona decyzja jest niezgodna z rozporządzeniem w sprawie opłat, ponieważ strona pozwana jest uprawniona jedynie do nakładania opłat administracyjnych, zaś do nakładania odstraszałającej grzywny uprawnione są państwa członkowskie. Należności administracyjne powinny być adekwatne do zakresu prac wykonywanych przez ECHA. Opłata administracyjna w wysokości 20 700 EUR z tytułu nieprawidłowo zadeklarowanej wielkości przedsiębiorstwa ma funkcję karną i upodabnia się do grzywny. Tym samym strona pozwana weszła w kompetencje państwa członkowskiego, co jest niezgodne z zasadą przyznania określoną w art. 5 TUE i stanowi działanie w warunkach braku kompetencji w rozumieniu art. 263 TFUE.
- 2) Zarzut drugi: naruszenie zasady równości

- Uzależnianie wysokości należności administracyjnej od wielkości przedsiębiorstwa stanowi naruszenie zasady równości określonej w art. 5 Europejskiego Kodeksu Dobrej Praktyki Administracyjnej oraz w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Z uwagi na to, że opłata administracyjna służy z definicji pokryciu kosztów usług administracji, nie da się uzasadnić przesłankami obiektywnymi faktu, że wprowadza się rozróżnienie wedle wielkości rejestrowanych przedsiębiorstw. Nakład pracy administracji w toku weryfikacji wielkości przedsiębiorstw jest bowiem porównywalny. W tych okolicznościach duże przedsiębiorstwa, które nieprawidłowo zadeklarowały się jako SME, uiszczają opłatę pokrywającą koszty nie tylko usługi związanej z procedurą weryfikacji ich wielkości, ale także weryfikacji wielkości innych przedsiębiorstw, czy nawet pokrywającą koszty innych świadczeń ECHA.

3) Zarzut trzeci: naruszenie zasady pewności prawa

- Strona skarżąca, deklarując wielkość swojego przedsiębiorstwa jako małego, działała w niezawinionym mylnym przekonaniu co do prawidłowej kwalifikacji rozmiaru spółki. Zgodnie z informacją zawartą na stronie internetowej Krajowego Centrum informacyjnego ds. REACH w zakładce „opłaty” wielkość przedsiębiorstwa definiuje krajowa ustawa o swobodzie działalności gospodarczej. W myśl tej ustawy przy określaniu wielkości przedsiębiorstwa nie uwzględnia się jego struktury udziałowej, natomiast kryterium stanowią ilość zatrudnionych pracowników oraz roczny obrót netto, które to dane strona skarżąca wzięła pod uwagę. Obowiązek uwzględnienia przy określaniu wielkości przedsiębiorstwa rekomendacji Komisji z dnia 6 maja 2003 r. (2003/361/WE) nie został w sposób prawidłowy przekazany zainteresowanym. Ponadto ECHA nie informowała przedsiębiorstw o wysokości należności administracyjnych, które grożą za nieprawidłową kwalifikację wielkości przedsiębiorstwa, naruszając w ten sposób zasadę pewności prawa.

4) Zarzut czwarty: nadużycie władzy

- Strona pozwana dopuściła się nadużycia władzy, ustalając w decyzji MB/D/29/2010 rażąco wygórowane stawki opłat, a także przyznając sobie bardzo szerokie kompetencje w postaci możliwości zastosowania wszelkich środków ochrony prawnej w egzekwowaniu należności oraz niemożność uniknięcia tej opłaty. Kompetencji tych nie może uzasadniać treść art. 13 ust. 4 rozporządzenia nr 340/2008. Nałożenie opłaty administracyjnej ma w rzeczywistości inny cel niż zadeklarowany w motywie 2 rozporządzenia nr 340/2008 (pokrycie kosztu usługi ECHA) i nie jest ekwiwalentne w stosunku do nakładu pracy strony skarżącej, lecz stanowi nieuprawnioną karę grzywny nałożoną na stronę skarżącą.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2012 r. — Nissan Jidosha przeciwko OHIM (CVTC)

(Sprawa T-572/12)

(2013/C 79/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nissan Jidosha KK (Jokohama, Japonia) (przedstawiciele: B. Brandreth, barrister, i adwokat D. Cañadas Arcas)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 6 września 2012 r. (sprawa R 2469/2011-1);
- obciążenie OHIM kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą przed Izbą Odwoławczą i Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „CVTC” dla towarów z klas 7, 9 i 12

Decyzja eksperta: częściowe odrzucenie przedłużenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 50 rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2012 r. — NIOC i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-577/12)

(2013/C 79/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC) (Singapur, Singapur); National Iranian Oil Company International Affairs Ltd (NIOC International Affairs) (Londyn, Zjednoczone Królestwo); Iran Fuel Conservation Organization (IFCO) (Teheran, Iran); Karoon Oil & Gas Production Co. (Ahwaz, Iran); Petroleum Engineering & Development Co. (PEDEC) (Teheran, Iran); Khazar Exploration and Production Co. (KEPCO) (Teheran, Iran); National Iranian Drilling Co. (NIDC) (Ahwaz, Iran); South Zagros Oil & Gas Production Co. (Shiraz, Iran); Maroun Oil & Gas Co. (Ahwaz, Iran); Masjed-Soleyman Oil & Gas Co. (MOGC) (Khouzestan, Iran); Gachsaran Oil & Gas Co. (Ahmad, Iran); Aghajari Oil & Gas Production Co. (AOGPC) (Omidieh, Iran); Arvandan Oil & Gas Co. (AOGC) (Khoramshar, Iran); West Oil & Gas Production Co. (Kermanshah, Iran); East Oil & Gas Production Co. (EOGPC) (Mashhad, Iran); Iranian Oil Terminals Co. (IOTC) (Teheran, Iran); Pars Special Economic Energy Zone (PSEEZ) (Boushehr, Iran) i Iran Liquefied Natural Gas Co. (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat J.-M. Thouvenin)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej